

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Boicenco Nicolai, reprezentat de avocatul Fediuc Valentin,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către Boicenco Nicolai împotriva Primăriei or. Codru, persoană terță Sîrbu Lilia cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 11 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-1106/23
nr. PIGD 2-19204658-01-3ra-16112023)*

Inadmisibilitatea recursului vădit neîntemeiat. Art.246, alin. (2), lit. h) din Codul administrativ.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. I. Barbacaru
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Negru, E. Palanciuc, I. Dutca

02 decembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de către Boicenco Nicolai, reprezentat de avocatul Fediuc Valentin,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 29 noiembrie 2019, Boicenco Nicolai a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Primarului or. Codru, persoană terță Lilia Sîrbu cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin răspunsul Primarului interimar al or. Codru nr. B-885/2019 din 30 octombrie 2019, la solicitarea sa către autoritatea tutelară locală de intervenție în apărarea drepturilor sale de părinte, a fost informat despre emiterea dispoziției nr.45 din 15 octombrie 2019, prin care s-a dispus plasarea copilului xxxxx, în familia Lilieii Sîrbu pentru 45 zile.

3. În data de 12 noiembrie 2019, reclamantul a depus cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea ca ilegală a dispoziției nr.45 din 15 octombrie 2019 privind plasamentul de urgență a copilului xxxxx; întreprinderea măsurilor necesare înapoierii copilului xxxxx de la persoanele care îl țin ilegal, către părintele Boicenco Nicolai; informarea părintelui Boicenco Nicolai despre orice proceduri inițiate în privința copilului xxxxx, pentru trecut, prezent, pentru viitor și a-i solicita expunerea poziției lui înainte de adoptarea oricăror decizii; remiterea petiționarului copia integrală a materialelor, care au stat la baza emiterii dispoziției nr. 45 din 15 octombrie 2019; inițierea procedurii disciplinare pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu de către Primarul interimar R. Cazacu, la emiterea dispoziției nr. 45 din 15 octombrie 2019, precum și din oficiu prin autosesizare pe faptul altor încălcări, cu tragerea la răspundere a persoanelor vinovate conform legii și remiterea materialelor organelor de drept.

4. În data de 21 noiembrie 2019, Primăria or. Codru a remis în adresa lui Boicenco Nicolai, refuzul în satisfacerea cerinței privind anularea dispoziției nr.45 din 15 octombrie 2019, înregistrat sub nr. 364/19, invocând în acest sens existența unor acte, care nu existau la momentul emiterii actului contestat, iar în privința altor cerințe nu s-a expus.

5. Boicenco Nicolai a precizat că, a avut 2 imobile de valoare în or. Ialoveni - case de locuit cu teren aferent, de care a fost deposedat prin încheierea de alte persoane a unor acte juridice, anulabile, cauza civilă cu privire la contestarea actelor și restituirea proprietăților la moment se examinează în ordine de apel

de Curtea de Apel Chișinău. Acele locuințe au aparținut familiei sale, inclusiv urmau să constituie obiect al transmisiunii către copilul său, xxxxx, ca unicul său urmaș, iar după mai mulți ani de litigiu, Boicenco Nicolai a divorțat de Boicenco Svetlana, dat fiind concursul împrejurărilor grele în care a ajuns familia sa, ca urmare a exproprierii sale de proprietăți și afaceri, după divorț copilul urmând să locuiască cu mama, iar comunicarea cu tatăl Boicenco Nicolai nu a fost limitată. Totodată, el a continuat să acorde întreținere copilului și soției direct prin fosta soție.

6. În data de 11 iulie 2019 fosta sa soție - Boicenco Svetlana a decedat în urma unei boli incurabile, iar copilul xxxxx a rămas la niște rude, la care a fost lăsată de mamă, pe timpul bolii. După deces, Boicenco Nicolai s-a prezentat la autoritatea tutelară din sat. Calfa, r-l Anenii Noi și s-a adresat cu solicitarea de intervenție conform competențelor, pentru a-și lua copilul de la rudele fostei soții să locuiască cu el, pentru reîntregirea familiei, însă, autoritatea tutelară nu a întreprins măsurile legale, iar ulterior, tainic (fără acordul și înștiințarea tatălui), a emis acte administrative, prin care a legitimat pe Costețchi Alexandru să rețină copilul.

7. Boicenco Nicolai a menționat că, procedurile legale de luare a copilului de la Costețchi Alexandru, dat fiind că el a refuzat înapoierea copilului părintelui și a împiedicat comunicarea copilului cu părintele, prin adresarea la organele statului, au eșuat. Ulterior, Costețchi Alexandru, fără a anunța autoritatea tutelară, dar și din motivul contestării actelor administrative, prin care a fost desemnat tutore al minorei, precum și pentru adresările insistente ale lui Boicenco Nicolai la poliție, procuratură și autoritățile tutelare să-i fie înapoiat copilul, a transportat copilul în mun. Chișinău, unde a închiriat un apartament, iar în acel apartament a plasat copilul sub supravegherea unei rude ale sale Lilia Sîrbu.

8. În acest mod, Lilia Sîrbu o perioadă nedeterminată a reținut ilegal copilul, iar pentru că, Boicenco Nicolai a depus numeroase plângeri la organele statului privind asistența în înapoierea copilului, în data de 15 octombrie 2019 a obținut dispoziția nr.45, contestată prin prezenta acțiune, prin care și-a legitimat reținerea copilului.

9. Reclamantul a indicat că, există bănuieli rezonabile că reținerea copilului comportă un interes financiar, or, după decesul mamei, reprezentantul legal va urma să încaseze pensia de întreținere prin intermediul executorului judecătoresc datorată de Boicenco Nicolai, precum și se va administra patrimoniul copilului, care formează interesul rudelor ce rețin copilul, în special moștenirea pe care urmează să o primească copilul în urma decesului mamei.

10. În opinia lui Boicenco Nicolai pentru emiterea actului administrativ dispoziția nr.45 din 15 octombrie 2019 urmau să fie întrunite cumulativ mai multe condiții, care să-i asigure legalitatea și anume autoritate tutelară, urma să stabilească că, copilul xxxxx este un copil aflat în situație de risc și urmează a fi luată la evidență, urmând totodată să stabilească că, copilul este în pericol iminent, fiind prezente la caz circumstanțe care indică în mod cert asupra

existenței elementelor constitutive ale unei infracțiuni contra vieții și/sau sănătății copilului.

11. La fel, urma să dispună evaluarea inițială a situației copilului, imediat după ce a stabilit pericolul iminent, dispoziția privind plasamentul de urgență al copilului, urmând a fi emisă doar în cazul luării copilului de la părinți, în condițiile art. 10, alin. (1) al Legii privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți. Boicenco Nicolai a susținut că, autoritatea tutelară putea dispune plasamentul de urgență pe un termen de până la 72 de ore, cu posibilitatea prelungirii termenului de plasament până la 45 de zile.

12. Boicenco Nicolai a susținut că, din conținutul actului administrativ contestat, nu rezultă întrunirea a niciunei condiții din cele stabilite de lege, pentru plasarea de urgență a copilului în altă familie decât familia sa naturală și separarea lui de părinți. Mai mult ca atât, nu există nici un temei de a stabili că, copilul minor, xxxxx, este copil aflat în situație de risc, aceasta fiind creată artificial de rudele care pretind la copil și în favoarea cărora a fost emis actul, în acest sens fiind anexată ancheta socială de evaluare inițială, întocmită de asistenții sociali de la Primăria or. Codru, potrivit căreia reclamantul dispune de spațiu locativ cu condiții pentru copil.

13. Mai indică că, Primăria or. Codru nu a stabilit inițial legalitatea aflării copilului în custodia Liliei Sîrbu, or, pe întreaga perioadă a aflării copilului în custodia Liliei Sîrbu și persoanelor subrogatorii, de la momentul decesului mamei și până în prezent, copilul zilnic este influențat negativ împotriva tatălui, îi este insuflată frica față de schimbarea ambianței și reintegrării sale în familia naturală, în detrimentul familiei.

14. Boicenco Nicolai a indicat că în data de 02 septembrie 2019, Judecătoria Anenii Noi a emis încheierea, prin care a interzis lui Costețchi Alexandru imixtiunea în comunicarea copilului cu tatăl și influențarea lui în detrimentul intereselor de familie, iar la data de 24 septembrie 2019, Judecătoria Anenii Noi a suspendat dispoziția, prin care s-a instituit tutela asupra copilului. Niciunul din aceste acte judecătorești de dispoziție nu au fost executate de către Costețchi Alexandru în perioada valabilității lor, iar pentru a evita răspunderea pentru neexecutarea hotărârilor judecătorești, copilul a fost transportat tainic, fără acordul părintelui și autorității tutelare, în mun. Chișinău, unde a fost închiriat special în acest scop un apartament și plasat în custodia Liliei Sîrbu.

15. În opinia reclamantului dispoziția nr.45 din 15 octombrie 2019 privind plasamentul de urgență a copilului este ilegală și pasibilă a fi declarată nulă din momentul emiterii, nefiind relevantă în cazul dat securitatea raporturilor juridice și a drepturilor dobândite, deoarece se prejudiciază interesul public de protecție a instituției familiei și relației copil-părinți.

16. În aceeași ordine de idei, Boicenco Nicolai a indicat că, este ilegală nesatisfacerea cerințelor înaintate prin cererea prealabilă, ce țin de lipsa reacției și a măsurilor concrete din partea autorității tutelare, conform procedurii legale,

de înapoiere a copilului, care nu se află în situație de risc, către părinte, refuzul în furnizarea informației oficiale deținute și inițierea procedurilor cu privire la copil, către părinte, ca reprezentant legal, încălcarea legislației privind accesul la informație, refuzul de reacționare conform competențelor și de inițiere a procedurii disciplinare în privința persoanei cu funcție de răspundere și anume ași anume a primarului-interimar al or. Codru, R. Cazacu, pe faptul încălcării atribuțiilor funcționale la emiterea unui act administrativ cu încălcarea procedurii legale.

17. În data de 03 martie 2020, Boicenco Nicolai a depus în instanța de judecată acțiune în contencios administrativ împotriva Primarului or. Codru, persoană terță Lilia Sîrbu, prin care a solicitat constatarea nesoluționării în termenul legal a cererii prealabile, depuse în data de 03 februarie 2020 către Primarul or. Codru, anularea ca fiind ilegală, de la data emiterii dispoziției Primarului or. Codru nr. 44 din 11 octombrie 2019 privind plasamentul de urgență a copilului xxxxx, obligarea Primăriei or. Codru să întreprindă măsurile necesare în vederea înapoierii copilului xxxxx de la persoanele care îl țin ilegal, către părintele Boicenco Nicolai și obligarea Primarului or. Codru să informeze părintele Boicenco Nicolai despre orice proceduri inițiate în privința copilului xxxxx, pentru trecut, prezent, pentru viitor și a-i solicita expunerea poziției lui înainte de adoptarea oricăror decizii.

18. În susținerea acțiunii depuse, Boicenco Nicolai a invocat că, în data de 28 ianuarie 2020, în cadrul ședinței de judecată la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, de către Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului, prin cererea nr.61/04-60 din 28 ianuarie 2020, lui Boicenco Nicolai i-a fost adusă la cunoștință dispoziția Primarului or. Codru nr.44 din 11 octombrie 2019 privind plasamentul de urgență al copilului xxxxx, în familia Liliei Sîrbu, pentru 72 ore, necătând la faptul că, anterior Boicenco Nicolai a solicitat Primarului or. Codru informarea despre orice act decizional ce urmează a fi adoptat în privința fiicei sale și solicitarea poziției sale, această dispoziție fiind tănuită de către ultimul.

19. În data de 03 februarie 2020 de către Primarul or. Codru a fost recepționată cererea prealabilă înaintată de Boicenco Nicolai, prin care s-a solicitat anularea ca ilegală, de la data emiterii, dispoziției nr.44 din 11 octombrie 2019 privind plasamentul de urgență a copilului xxxxx, întreprinderea măsurilor necesare înapoierii copilului xxxxx de la persoanele care îl țin ilegal, către părintele Boicenco Nicolai, informarea părintelui Boicenco Nicolai despre orice proceduri inițiate în privința copilului xxxxx, pentru trecut, prezent, viitor și a-i solicita expunerea poziției lui înainte de adoptarea oricăror decizii, remiterea petiționarului copia integrală a materialelor care au stat la baza emiterii dispoziției nr.44 din 11 octombrie 2019, însă până la data depunerii prezentei acțiuni, un răspuns la cererea prealabilă nu i-a fost comunicat.

20. Reclamantul a susținut că, este unicul părinte al minorei xxxxx după decesul mamei Boicenco Svetlana și nefiind decăzut din drepturile părintești, a

întreprins măsurile legitime pentru luarea de la străini și înapoierea copilului, solicitând asistența și ajutorul autorităților tutelare teritoriale și locale în reîntregirea familiei. Fiica sa, xxxxx, nu se încadrează în situațiile prevăzute de Legea nr.140 din 14 iunie 2013 pentru copilul aflat în situație de risc, aflându-se în familia unor rude ale mamei sale, care refuză înapoierea copilului, împiedică comunicarea părintelui cu copilul, aplică violența psihologică față de copil în vederea intensificării răcirii relațiilor între copil și părinte.

21. Boicenco Nicolai a menționat că, rudele în custodia cărora se află copilul, sunt în relații ostile cu acesta, iar aceste sentimente ostile fiind impuse copilului, exploatând în acest mod copilul în interes material.

22. Reclamantul a relatat că, opinia copilului care a împlinit vârsta de 10 ani este obligatorie și la caz este utilizat împotriva lui Boicenco Nicolai de rudele respective, în concurs și cu susținerea financiară a altor persoane, în opoziția procesuală unele procese judiciare, de bază fiind un proces judiciar de restituire a proprietăților de familie inițiat de Boicenco Nicolai, scopul căruia este de a întoarce copilului casa părintească de care au fost deposedați părinții și care încă este în examinare.

23. Boicenco Nicolai a subliniat că, dispoziția nr.44 din 11 octombrie 2019 a fost emisă în mod clandestin, cu încălcarea dispozițiilor legale privind transparența decizională, cu toate că acesta a solicitat informarea despre orice măsuri întreprinse în privința copilului, organul emitent chiar și la cererea prealabilă manifestând parțialitate, nesoluționând-o în termenul legal, operațiunile administrative întreprinse de emitent și însăși actul administrativ, având un scop contrar pentru care acestea au fost reglementate.

24. Prin încheierea din 11 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-au conexas într-un singur proces cauza de contencios administrativ inițiată de Boicenco Nicolai împotriva Primarului or. Codru, persoană terță Lilia Sîrbu cu privire la anularea dispoziției nr.44 din 11 octombrie 2019 privind plasamentul de urgență a copilului, la cauza de contencios administrativ inițiată de Boicenco Nicolai împotriva Primarului or. Codru, persoană terță Lilia Sîrbu cu privire la anularea dispoziției nr.45 din 15 octombrie 2019 privind plasamentul de urgență al copilului. (f.d.234, vol.1)

25. Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani prin hotărârea din 03 februarie 2022 a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Boicenco Nicolai împotriva Primăriei or. Codru, persoană terță Lilia Sîrbu cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ favorabil. (f.d. 114,120-130)

26. Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen în data de 04 februarie 2022 de către Boicenco Nicolai, reprezentat de avocatul Valentin Fediuc (f.d.116-119, vol. IV)

27. Prin decizia din 11 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Boicenco Nicolai împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 03 februarie 2022. (f.d.4,5-25,vol.V)

28. Instanța de apel a constatat că, din relația de căsătorie dintre Boicenco Nicolai și Svetlana Boicenco, s-a născut în data de xxxxx fiica – xxxxx. În data de 26 iunie 2016, a fost înregistrat divorțul soților Boicenco Nicolai și Svetlana Boicenco, fiind stabilit domiciliul copilului minor xxxxx cu mama, Boicenco Svetlana.

Prin dispoziția Primăriei com. Calfa nr. 92 din 28 iunie 2019, asupra copilului minor, a fost numit tutore Costețchii Alexandru. În data de 11 iulie 2019, Boicenco Svetlana a decedat, fapt confirmat prin certificatul de deces (duplicat) eliberat la 19 decembrie 2019.

Prin dispoziția Primarului r-l Anenii Noi nr.106 din 29 iulie 2019, s-a anulat tutela asupra copilului minor xxxxx, instituită la 28 iunie 2019, tutore al copilului devenind tatăl biologic al minorei, Boicenco Nicolai.

La fel s-a constatat că în urma decesului Svetlanei Boicenco, a apărut problema custodiei copilului xxxxx, care a rămas să locuiască în continuare cu unchiul său, Costețchi Alexandru, deși potrivit dispoziției nr.106 din 29 iulie 2019, reprezentant legal era tatăl biologic Boicenco Nicolai.

Prin dispoziția Primăriei com. Calfa nr.110 din 06 august 2019, Costețchi Alexandru a fost numit tutore al copilului minor xxxxx.

Prin dispoziția nr.120 din 05 septembrie 2019 cu privire la plasamentul de urgență, s-a dispus plasarea în regim de urgență a copilului minor xxxxx, în CPTR „Casa Concordia”, în vederea desfășurării evaluării psihologice pentru o perioadă de 45 zile.

Prin încheierea Judecătorei Anenii Noi din 24 septembrie 2019 s-a suspendat dispoziția Primăriei com. Calfa nr.110 din 06 august 2019 cu privire la acordarea tutelei asupra copilului, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești pe cauza civilă la acțiunea depusă de Boicenco Nicolai împotriva Primarului com. Calfa, r-l Anenii Noi și a lui Costețchi Alexandru cu privire la anularea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată.

Totodată, instanța de apel a constatat că, în baza demersului Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale din 02 octombrie 2019, cazul minorei xxxxx, a fost examinat de către asistenții sociali care, au constatat că, copilul nu are un reprezentant legal, refuzând categoric să locuiască împreună cu tatăl său, Boicenco Nicolai, manifestându-și intenția să rămână cu mătușa sa – Sîrbu Lilia.

Astfel, în baza procesului-verbal nr.1 din 11 octombrie 2019 s-a hotărât, în calitate de măsură temporară, plasarea de urgență a copilului xxxxx, în familia Liliesi Sîrbu, pe o perioadă de 72 ore, cu prelungirea până la 45 zile, fiind emise în acest sens dispoziția nr.44 din 11 octombrie 2019 privind plasamentul de urgență al copilului xxxxx, în familia Liliesi Sîrbu, pentru 72 ore și ulterior, dispoziția nr.45 din 15 octombrie 2019 privind prelungirea plasamentului de urgență al copilului xxxxx, în familia Liliesi Sîrbu pentru 45 zile.

29. Curtea de Apel Chișinău a evidențiat că, principiul interesului superior al copilului este fundamentat prin Convenția internațională cu privire la

drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea lui reprezintă o obligație primordială pentru statele membre care au ratificat-o.

30. Astfel, în temeiul art. 3, alin. (1), art. 18, alin. (1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, art.3, art. 4, art. 7, art. 8, art.9, alin. (1), lit. b), alin.(4), art. 10, alin. (1), art.11, alin.(1), art.16, art. 17, art.18, alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, art.14, alin.(1) din Legea nr.140 din 14 iunie 2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor separați de părinți, art. 51, alin.(1) art. 52, alin.(1), art.53 alin.(1), art. 54, art.58, alin.(1), art. 60, art.62, alin.(1) din Codul familiei, precum și art. 31, alin. (1) din Codul civil, Curtea de Apel Chișinău a concluzionat că, acțiunea depusă de către Boicenco Nicolai este neîntemeiată, deoarece minora xxxxx, după decesul mamei sale – Boicenco Svetlana (11 iulie 2019), a dobândit statutul de copil rămas fără ocrotire părintească, or, reprezentantul său legal (conform dispoziției nr.106 din 29 iulie 2019) – Boicenco Nicolai, nu era de găsit.

31. Astfel, a apărut problema custodiei copilului xxxxx, care a rămas să locuiască cu unchiul Costețchi Alexandru, necătând la faptul că, potrivit dispoziției nr.106 din 29 iulie 2019, reprezentant legal era reclamantul/apelantul Boicenco Nicolai.

32. În circumstanțele relatate, raportate la cadrul legal pertinent instanțele ierarhic inferioare au concluzionat că, autoritatea tutelară, prin emiterea actelor administrative contestate în prezenta cauză, a luat măsuri de protecție a copilului minor, în situația în care acesta deține statut de copil rămas temporar fără ocrotire părintească sau de copil rămas fără ocrotire părintească. Astfel, au conchis că dispoziția nr.44 din 11 octombrie 2019, prin care s-a dispus plasarea de urgență a copilului xxxxx, în familia Lilei Sîrbu, pentru 72 ore, precum și dispoziția nr.45 din 15 octombrie 2019 privind plasamentul de urgență a copilului pentru 45 zile sunt legale, ne fiind stabilite careva temeieri de anulare a acestora.

33. Instanța de apel a menționat că, materialele dosarului și a dosarului administrativ atestă că, relația dintre tutore și minora xxxx este foarte bună, bazată pe stimă și încredere, minora fiind în clasa a 6-a la Liceul „Litterarum”, situat în or. Codru, plata pentru studii fiind asigurată de către tutorele Costețchii Alexandru. Totodată, minora xxxx pe perioada studiilor, locuiește în or. xxxxx, str. xxxxx, împreună cu mătușa sa, Lilia Sîrbu, într-un apartament cu două odăi, condițiile de trai fiind adecvate normelor. Tot din materialele dosarului rezultă că, Boicenco Nicolai, nu este angajat în câmpul muncii, a locuit în or. xxxxx, str. xxxxxx, închiriind un apartament la bloc, însă din cauza acumulării datoriilor la plata chiriei, contractul de locațiune a apartamentului nominalizat a fost reziliat la data de 03 decembrie 2019.

34. Curtea de Apel Chișinău, examinând evaluarea situației copilului, efectuată de asistenții sociali din cadrul Primăriei or. Codru din 18 septembrie 2019, declarația minorei xxxxx din 19 septembrie 2019, declarația minorei

xxxxx din 11 octombrie 2019, a subliniat că, plasamentul de urgență, a fost instituit *ținându-se cont de necesitatea de a stabili o măsură temporară de protecție de urgență*, fiind luată în considerație relația tensionată dintre minora xxxx și Boicenco Nicolai, precum și faptul că, minora a refuzat categoric să locuiască împreună cu tatăl său, invocând că îi este frică de tatăl său, refuzând să se vadă și să vorbească cu Boicenco Nicolai.

35. De asemenea, instanța de apel a reținut, că în cadrul evaluării psihologice a copilului, realizată prin Raportul din 26 septembrie 2019, întocmit de către psihologul din cadrul Centrului de Asistență și protecție a victimelor și potențialelor victime a traficului de ființe umane, minora xxxxx a indicat, că nu vrea categoric să locuiască cu tatăl său, deoarece acesta îi este străin, menționând că, nu a locuit cu el niciodată și ea nu îl cunoaște. A mai specificat minora, că tatăl său o impune să meargă să trăiască cu el, venind la școală și vorbindu-i urât de față cu profesorii liceului și de colegi, declarând că îi este frică și din acest motiv vrea să locuiască în familia unchiului, cu tatăl ar putea să comunice, doar dacă acesta s-ar liniști și s-ar comporta adecvat.

36. O altă circumstanță reținută de către Curtea de Apel Chișinău este faptul că cu puțin timp până la emiterea dispoziției nr.44 din 11 octombrie 2019 și a dispoziției nr.45 din 15 octombrie 2019 și anume în data de 30 septembrie 2019 de către Costețchii Alexandru, în calitate de tutore, în interesele copilului minor xxxxx a fost înaintată cererea privind aplicarea măsurilor de protecție împotriva agresorului Boicenco Nicolai, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2019 s-a admis cererea privind aplicarea măsurilor de protecție depusă de Costețchii Alexandru, în calitate de tutore, în interesele copilului minor xxxxx, formulată împotriva agresorului Boicenco Nicolai, s-a emis ordonanță de protecție, prin care Boicenco Nicolai s-a obligat de a sta departe de locul aflării victimei xxxxx, la o distanță de cel puțin 50 metri, excluzând orice contact; de a nu se apropia de locul de studii frecventat de xxxxx, și anume, Liceul „Litterarum”, situat pe adresa mun. Chișinău, str. xxxxx, pe un termen de 3 luni.

37. Subsecvent instanța de apel a menționat, că la actele cauzei au fost anexate și procesele-verbale de constatare, potrivit cărora, în perioada monitorizării situației minorei, Boicenco Nicolai nu s-a adresat niciodată cu vreo cerere privind stabilirea graficului de întrevederi/de a avea discuții amicale cu copilul xxxxx, deși acest fapt, i-a fost propus.

38. În acest sens instanța de apel, a reținut:

- procesul-verbal de constatare din 24 octombrie 2019, privind invitarea lui Boicenco Nicolai pentru discuție cu fiica sa, xxxxx în cadrul Primăriei or. Codru, prin care s-a constatat, că în urma discuției cu Boicenco Nicolai, asistența socială i-a propus să realizeze o discuție amicală în prezența asistenților sociali, în cadrul Primăriei or. Codru, însă Boicenco Nicolai a refuzat categoric să semneze orice act de informare, părăsind biroul. Discuția a continuat în holul Primăriei, unde asistentul social l-a invitat repetat pe Boicenco Nicolai pentru următoarea zi, ora 15:00, însă el a refuzat invitația;

- procesul-verbal nr.2 de constatare privind discuția cu Boicenco Nicolai, în data de 24 octombrie 2019, prin care s-a constatat, că în urma discuției ultimului i-au fost propuse următoarele obiective: stabilirea unei relații amicale cu copilul său – xxxxx; evitarea situațiilor de conflict care ar putea influența negativ copilul, fiind invitat în incinta Primăriei or. Codru pentru data de 25 octombrie 2019, ora 10:00, în vederea realizării unei discuții cu fiica sa – xxxxx, într-o atmosferă liniștită în prezența asistenților sociali;

- procesul-verbal nr. 3 de constatare privind întâlnirea dintre Boicenco Nicolai și minora xxxxx, la ora 10:00, prin care s-a constatat, că de asistenții sociali din cadrul Primăriei or. Codru s-a apropiat xxxxx împreună cu dna Lilia Sîrbu, în scopul realizării unei discuții cu tatăl minorei – Boicenco Nicolai, în vederea stabilirii unei relații amicale. Deși, Boicenco Nicolai a fost informat din timp, ultimul nu s-a prezentat la întâlnirea stabilită.

39. Astfel, prin prisma normelor de drept enunțate supra, precum și ținând cont că, plasamentul de urgență a copilului minor xxxxx a fost instituit din necesitatea de a stabili o măsură de protecție de urgență, fiind luată în considerație relația tensionată dintre minora xxxx și reclamantul Boicenco Nicolai (tatăl), Curtea de Apel Chișinău a evidențiat, că în cadrul examinării cauzei, Boicenco Nicolai nu a invocat careva argumente și nu a prezentat careva probe concludente și pertinente care ar demonstra temeinicia revendicărilor formulate în acțiune, nefiind stabilit niciun temei de anulare a dispozițiilor contestate.

40. Totodată instanța de apel a respins argumentul lui Boicenco Nicolai, precum că, la caz nu s-a luat în considerație interesul superior al copilului, menționând, că interesul superior al copilului nu constituie doar o prevedere normativă expresă stabilită în Convenția privind drepturile copilului, dar un principiu esențial pentru a putea asigura și proteja drepturile copilului. Desigur este un principiu care, de la caz la caz (1 § 52), *în concreto*, va impune punerea în balanță a unor valori concurente, determinând să primeze cea care servește interesului superior al copilului. Este principiul care asigură stabilirea limitelor de interpretare și aplicare a drepturilor copilului.

41. Curtea de Apel Chișinău a evidențiat, că este necesar de a se face diferență dintre „drepturi” și „protecția” acestora, or, statul oferă protecție, iar limitele protecției care o oferă statul poate fi mai largă sau mai restrânsă, dar *ex ante* trebuie precedată de recunoașterea drepturilor ca atare.

42. La caz, circumstanțele menționate supra au impus necesitatea intervenirii autorității și luarea unor măsuri urgente, pentru a oferi protecție, având în vedere că, copilul minor a rămas fără ocrotire părintească, deciziile emise de autoritate fiind pe termen temporar de 72 ore și de 45 zile. Iar plasarea de urgență a copilului minor a avut loc în interesul superior al copilului, or, interesul superior al copilului presupune asigurarea condițiilor adecvate pentru creșterea și dezvoltarea armonioasă a copilului, ținând cont de particularitățile individuale ale personalității lui și de situația concretă în care acesta se află.

43. La fel, instanța de apel a respins argumentele lui Boicenco Nicolai că, la caz, nu era prezența pericolului eminent care ar conduce la necesitatea emiterii deciziilor contestate, or, circumstanțele menționate supra indicau în mod cert asupra existenței situației de risc a copilului, ținând cont că, copilul minor a rămas fără ocrotire părintească, refuzând categoric să locuiască cu Boicenco Nicolai.

44. Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Boicenco Nicolai, reprezentat de avocatul Fediuc Valentin, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu adoptarea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii. (f.d. 30-32, vol.II)

45. În motivarea recursului Boicenco Nicolai, reprezentat de avocatul Fediuc Valentin, a reiterat circumstanțele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, menționând că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au soluționat în mod cert și neechivoc principalele probleme ridicate de către Boicenco Nicolai, care ar justifica respingerea acțiunii și anume; dacă copilul xxxxx a fost separată de părinte sau a fost luat de la părinte și în ce circumstanțe; dacă separarea sau luarea copilului de la părinte real a avut loc, sau copilul a fost reținut fără temei legal, de persoane terțe de la decesul mamei până la emiterea actelor administrative contestate; dacă copilul în perioada de la decesul mamei și până la emiterea actelor administrative contestate s-a aflat în situația de risc și în custodia cui s-a aflat în această perioadă; dacă actele administrative contestate au fost emise cu respectarea statutului copilului la momentul emiterii lor; dacă actele administrative puteau fi emise de către Primarul or. Codru, ca autoritate tutelară competentă, având în vedere viza de domiciliu a copilului; dacă la emiterea actelor, autoritatea emitentă a respectat termenii legali pentru emiteri și pentru stabilirea termenilor de plasament în fond; dacă în procedura administrativă a fost atras părintele Boicenco Nicolai; dacă actele administrative au fost suficient de motivate.

46. Recurentul a susținut, că niciuna din aceste probleme nu au fost soluționate conform probelor prezentate și nu s-a răspuns la niciuna din întrebările ridicate, fapt ce nu putea condiționa respingerea acțiunii. Soluționarea segmentată a problemei ridicate în fața primei instanțe a fost criticată la examinarea cauzei fond, astfel, au fost prezentate suficiente materiale, pentru a întregi tabloul situației familie Boicenco Nicolai, în așa mod neexistând nicio premisă pentru a declara acțiunea neîntemeiată. Or, clar se desprinde, acționarea contrar scopului legal a autorității tutelare la destrămarea familiei apelantului și îndepărtarea copilului de părinte. Prin urmare, nu este o constatare certă din partea primei instanțe, că autoritatea tutelară, în persoana Primarului or. Codru a utilizat în limitele legale puterea discreționară de a decide, că deciziile sale au urmărit scopul legal, iar procedurile administrative s-au organizat și derulat cu bună-credință.

47. Mai mult ca atât, în fața instanței de apel apelantul a arătat la o multitudine de hotărâri judecătorești, prin care au fost anulate actele

administrative ale autorităților tutelare, ulterioare dispoziției nr.44 din 11 octombrie 2019 și a dispoziției nr.45 din 15 octombrie 2019 emise în aceleași circumstanțe ca și prezenta cauză și care nu mai trebuiau să fie rediscutate în prezentul proces. La acest capitol Boicenco Nicolai a arătat la aceleași încălcări de procedură și fond ca în speță, care de aceleași instanțe judecată au fost sancționate cu nulitatea actelor administrative, astfel că nu a existat nicio premisă de a nu aplica aceleași reguli în prezenta cauză, precum și nu a existat nicio premisă de a interveni cu jurisprudență neunitară, inclusiv contrară hotărârilor date în cauzele conexe de Curtea Supremă de Justiție prin respingerea apelului.

48. Boicenco Nicolai a evidențiat un moment esențial, care în opinia acestuia, urma să fie reținut ca argument ce ar trebui să garanteze dreptul lui Boicenco Nicolai și a copilului xxxxx împotriva arbitrariului și în vederea respectării dreptului garantat de art.8 CEDO la viața privată, este faptul că autoritățile tutelare de fiecare dată când emiteau acte administrative ce vizau soarta copilului și a părintelui, invocau pretinsa respectare a „interesului superior al copilului”, fără a aduce o explicație clară, ce se avea în vedere sub „interes superior al copilului”, așa ca să nu rămână declarativă motivarea. Luând în considerație că actele administrative, care au condiționat ruperea relațiilor de familie a recurentului cu copilul, evident nu au fost în interesul superior al copilului.

49. În opinia recurentului emiterea de autoritățile tutelare a actelor administrative ilegale cu executare imediată, anularea cărora a necesitat timp, au influențat ireparabil soarta copilului și a părintelui.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

50. Art. 244 din Codul administrativ reglementează că:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs. Pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.”

51. Art. 245¹, alin. (1) și (3) din Codul administrativ prevede următoarele:

„ Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a

cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

52. Art. 246, alin. (1) din Codul administrativ statuează că:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

53. Art. 246, alin. (2), lit. h) din Codul administrativ stabilește că:

„Recursul se declară inadmisibil în special când este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

54. Referitor la termenul de declarare a recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată public în data de 11 octombrie 2023 și conform extrasului din poșta electronică a Curții de Apel Chișinău, decizia motivată a fost notificată recurentului în data de 13 noiembrie 2023. (f.d. 28, vol.V)

Boicenco Nicolai, reprezentat de avocatul Fediuc Valentin, a depus recurs în data de 11 octombrie 2023.

În asemenea circumstanțe completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal.

55. Din analiza prevederilor art. 245¹ – 246 din Codul administrativ, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

56. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne decizia instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

57. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

58. Din analiza recursului declarat de către Boicenco Nicolai, reprezentat de avocatul Fediuc Valentin rezultă, că recurentul nu a invocat temeiul legal în baza căruia își întemeiază recurs, dar a făcut trimitere la prevederile art. 244-248 din Codul administrativ, fără a indica expres temeiul de admisibilitate a recursului.

59. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

60. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

61. La caz, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă, că motivele de casare, invocate în recursul depus de Boicenco Nicolai, reprezentat de avocatul Fediuc Valentin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece argumentele invocate în recurs sunt irelevante, care nu au putere să răstoarne soluția instanței de apel, care în temeiul art. 219 din Codul administrativ a cercetat starea de fapt în baza tuturor probelor prezentate în dosarul administrativ, precum și a celor prezentate în instanța de judecată. Or, Curtea de Apel Chișinău a constatat cu certitudine, că copilul xxxxx, a fost lipsit efectiv de grija părintelui Boicenco Nicolai, care la momentul decesului mamei Boicenco Svetlana, 11 iulie 2019, era de negăsit în localitate, fapt confirmat prin actele de constatare din data de 30 iulie 2019, din 01 august 2019 și din 05 august 2019 întocmit de Primăria com. Calfa, rămânând să locuiască cu unchiul Costețchi Alexandru.

62. Cu referire la argumentul lui Boicenco Nicolai, că nu sunt suficiente de motivate actele administrative contestate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție evidențiază că, prin prisma Codului administrativ, într-adevăr, motivarea în drept, în fapt și sub aspect procedural, a actului administrativ, poate fi susceptibilă de a fi apreciată atât în calitate de condiție de formă cât și condiție de fond în procesul analizei valabilității și legalității

acestui. Totuși, nerespectarea condiției de motivare a actului administrativ la momentul emiterii acestuia, nu reprezintă o cauză de nulitate absolută a actului administrativ, ci, prin prisma prevederilor art.123 alin.(2) din Codul administrativ, poate fi recuperată de către autoritatea publică, fie în cadrul procedurii prealabile fie în cadrul procedurii de contencios administrativ, până la momentul de finalizare a dezbaterilor judiciare în prima instanță, acesta fiind un termen de decădere. Suplinirea condiției motivării actului administrativ poate lua diverse forme, și anume: răspuns la cererea prealabilă, referință la cererea de chemare în judecată, explicațiile părții în proces.

63. Astfel, instanța de recurs respinge ca fiind neîntemeiat acest argument, în condițiile în care conform cu art. 123 din Codul administrativ, motivarea necesară se recuperează ulterior de către autoritatea publică, până la finalizarea dezbaterilor judiciare în prima instanță. La caz, condiția motivării actelor administrative contestate a fost suplinită în deplină măsură de către autoritatea publică până la finalizarea dezbaterilor judiciare prin referință și explicațiile acordate instanței de judecată.

Prin urmare, condiția de formă a valabilității actului administrativ - motivarea actului administrativ, a fost respectată de către autoritatea pârâtă prin expunerea motivelor privind plasamentul de urgență a copilului minor xxxxx, ca o măsură de protecție urgentă temporară în referința depusă în cadrul ședinței de pregătire a pricinii pentru dezbaterile judiciare.

64. Instanța de apel a concluzionat asupra statutului de copil rămas fără ocrotire părintească de la data decesului mamei, reținând în acest sens, că la situația din 11-15 octombrie 2019 tatăl copilului nu era de găsit, precum și existența raportului de evaluare psihologică din 26 septembrie 2019, potrivit căruia s-a recomandat crearea unui climat psihologic favorabil, stabil și securizat în familia tutorelui, evitarea situațiilor de conflict, deoarece copilul a declarat că îi este frică de tatăl său și nu în ultimul rând declarațiile minorei din 19 septembrie 2019 unde copilul refuză categoric să locuiască cu tatăl său din motivul unei comportament precedent agresiv, la fel și violența în familie admisă în raport cu ea de către tatăl ei Boicenco Nicolai, soldată cu instituirea unei măsuri de protecție a copilului și obligarea lui Boicenco Nicolai să nu se apropie de copil și de locul de studii al acesteia, fiind emisă în perioada de 45 zile fiind valabile măsurile de urgență instituite în data de 15 octombrie 2019.

Astfel, copilul xxxxx în data de 11 octombrie 2019 și în data de 15 octombrie 2019 a fost separată temporar de tată, ținând cont de interesul exclusiv al copilului, care a fost afectat profund din punct de vedere psihologic în legătură cu decesul mamei, care a locuit în familia tutorelui împreună cu mama până la decesul mamei.

65. Totodată, instanța de apel a constatat că, chiar dacă autoritățile depuneau eforturi în legătură cu integrarea copilului în familie cu tatăl, copilul nu a manifestat atitudine pozitivă în raport cu acesta, din motivul comportamentului anterior agresiv al lui Boicenco Nicolai, de care copilul

cunoștea și de care se ferea, fapt adevărat în baza deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 18 noiembrie 2019.

66. Astfel, instanța de apel a concluzionat, că autoritatea tutelară, acționând în interesul copilului rămas fără ocrotire părintească, a stabilit o măsură temporară de protecție de urgență și a dispus plasarea copilului xxxxx, în familia Liliei Sîrbu pentru 72 ore, ulterior prelungită pentru 45 zile.

67. Argumentul lui Boicenco Nicolai, reprezentat de avocatul Fediuc Valentin, precum că soluția instanței de apel contravine practicii judecării, este respins de către instanța de recurs, din motiv că circumstanțele de fapt a prezentei cauze sunt diferite față de circumstanțele cauzelor indicate ca practică, și anume la data emiterii actelor administrative contestate în prezenta cauză copilul era lipsit efectiv de grija părintelui, care până la emiterea actelor administrative contestate nu era de găsit.

68. Astfel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus de Boicenco Nicolai conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător.

69. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

70. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

71. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt,

pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

72. În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul Boicenco Nicolai, reprezentat de avocatul Fediuc Valentin.

73. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și 246, alin. (2), lit. h) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de către Boicenco Nicolai, reprezentat de avocatul Fediuc Valentin.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă